

Uniunea Națională a Practicienilor în Insolvență din România

Str. Vulturilor, Nr. 23, Etaj 4, Sector 3, București.

Tel/Fax: 021-3162484, office@unpir.ro, www.unpir.ro

CIF 12503014, Banca Transilvania cont lei: RO10BTRLRONCRT0511537901

Nr. 1283 din 08.07.2026

Către:

Uniunea Administratorilor Autorizați din Moldova (UAAM)

Republica Moldova, Chișinău, str. Toma Cirbă, nr. 18

e-mail: officeuaam@gmail.com

În atenția:

Domnului Ion Popa - Președinte

Ref: Punct de vedere referitor la inițiativele legislative de plafonare pentru onorariile administratorilor/lichidatorilor în procedurile de insolvențabilitate

Stimate Domnule Președinte,

Referitor la solicitarea dumneavoastră, înregistrată la UNPIR cu nr. 1283 din data de 2 iulie 2026, vă transmitem în cele ce urmează poziția oficială și analiza Uniunii Naționale a Practicienilor în Insolvență din România (UNPIR) cu privire la proiectul de modificare a Legii insolvențabilității nr. 149/2012 din Republica Moldova, în special propunerile de introducere a alin. (4), (5) și (6) la art. 73, raportat la experiența națională română și la standardele comunitare și internaționale.

UNPIR împărtășește pe deplin îngrijorările exprimate de UAAM. Considerăm că o intervenție legislativă rigidă de tipul celei propuse, care introduce plafoane procentuale maxime de 5%, 3% și 2% din masa debitoare distribuită în funcție de active, este profund dăunătoare pentru eficiența procedurilor de insolvență.

Vă prezentăm argumentele juridice, economice și constituționale structurate pe cele patru aspecte solicitate:

I. Incompatibilitatea plafoanelor fixe cu natura și independența profesiei

Introducerea prin lege a unor plafoane maxime rigide asupra onorariilor (fixe sau de succes) distorsionează fundamental natura de profesie liberală a administratorului de insolvențabilitate întrucât:

- se încălcă principiul economiei de piață și a liberei concurențe. Fixarea unor plafoane maxime contravine direct regulilor pieței libere, unde tarifele trebuie să fie rezultatul exclusiv al interacțiunii dintre cerere (creditori) și ofertă (administratori judiciari). O reglementare centralizată care instituie un comportament economic uniform anulează negocierea individuală, adaptată structurii reale a costurilor fiecărui administrator de insolvențabilitate.

- sunt în contradicție cu Recomandările Internaționale Organizației de Cooperare și Dezvoltare Economică (OECD) și Comisia Europeană. Reamintim că Republica Moldova colaborează strâns cu OECD, context în care ține cont de ghidurile și recomandările acestui organism pentru reformarea sistemelor publice, ori introducerea unor măsuri legislative rigide ar contraveni tocmai acestui angajament de adoptare a standardelor internaționale de liberă concurență și eficiență economică cu scopul de a adera la Uniunea Europeană. În acest context, propunerea de modificare legislativă este în contradicție Studiile și rapoartele OECD și ale Comisiei Europene (cum este Raportul CE din 2004 privind profesiile liberale) care subliniază că fixarea și plafonarea prețurilor nu garantează calitatea serviciilor. Dimpotrivă, un preț fix reduce motivația profesioniștilor de a reduce costurile operaționale sau de a îmbunătăți calitatea serviciului oferit.

II. Efectele negative asupra administrării cazurilor complexe și riscul de conflict de interese

Plafonarea remunerației totale la procente fixe din masa distribuită generează stimulente economice contrare scopului declarat al eficientizării procedurilor deoarece:

- descurajează gestionarea dosarelor de mare anvergură. Procedurile care implică un volum uriaș de active, dar care sunt grevate de zeci de contestații, litigii de durată, bunuri ascunse sau acțiuni în anulare și atragere a răspunderii necesită resurse logistice masive. Dacă onorariul este limitat abstract prin procente fixe din sumele efectiv distribuite (art. 73 propus), practicienii calificați nu sunt motivați să preia dosarele complexe, acestea devenind complet neatractive din punct de vedere economic.
- sunt de natură a genera un conflict de interese latent și transformarea administratorului judiciar. În mod tradițional, onorariul de succes corelează interesele administratorului cu cele ale creditorilor, cu cât recuperează mai mult, cu atât este remunerat mai bine, acționând ca un „antreprenor al recuperării”. Plafonarea radicală elimină această motivație. Administratorul va fi descurajat să mai riște fonduri cu litigii incerte și costisitoare de recuperare (de exemplu, anularea actelor frauduloase), preferând să devină un simplu „administrator de dosar” care optează pentru soluții rapide, dar adesea dezavantajoase pentru masa credală, doar pentru a-și securiza onorariul fix minim în limitele de timp impuse.
- reduc calitatea serviciilor. O compensație fixă, plafonată, poate crea presiunea de a finaliza o procedură rapid, sacrificând calitatea muncii. Practicianul ar putea fi tentat să opteze pentru soluții rapide, dar mai puțin avantajoase pentru masa credală, în loc să depună efortul necesar pentru o recuperare maximă. Acest lucru prejudiciază direct creditorii.

III. Experiența României: Onorariul ca garant al bunei administrări, nu ca simplă cheltuială fiscală

În jurisprudența națională română și în practica Consiliului Concurenței, încercările de impunere a unor plafoane sau tarife prestabilite pentru profesiile liberale au fost ferm respinse.

- Prin Raportul Consiliului Concurenței emis în 2015 privind investigația sectorială declanșată în baza Ordinului Președintelui nr.51/05.02.2013 pe piața serviciilor oferite de practicienii în insolvență pe teritoriul României, Capitolul 9.1, pag. 71, se arată că: *”În etapa procedurală desfășurată după confirmarea practicianului în insolvență de către adunarea creditorilor, onorariul trebuie stabilit în mod concurențial, prin negociere între practicianul în insolvență și creditorii, în calitatea acestora de beneficiari ai serviciilor.*

Profesia de practician în insolvență este o profesie liberală, alături de cea de avocat, notar, executor judecătoresc, etc. Dacă profesiile de notar și executor au reglementate onorarii minimale, justificate de faptul că nu pot refuza prestarea serviciilor publice, dar și că orice muncă trebuie retribuită, celelalte 2 profesii juridice liberale nu au reglementate nici măcar onorarii minimale, întrucât pentru acestea nu pot fi aplicate principiile ce stau la baza profesiei de notar/executor (relațiile dintre client și avocat, practician și debitor/creditori funcționează în baza negocierilor purtate de părți; în lipsa unui acord cu privire la rezultatul negocierilor, în condițiile legii, nu poate fi forțat nici avocatul, nici practicianul, să presteze un anumit serviciu).

- Onorariul nu este o cheltuială ce trebuie minimizată prin norme legale, ci este instrumentul care aduce experiență interdisciplinară. Criteriile deja existente în legislația noastră (volumul de muncă, numărul de creditori, complexitatea problemelor juridice) sunt vectori suficienți și legali pentru a ghida adunarea creditorilor în negociere, fără a fi nevoie de un cadru legislativ rigid.

IV. Compatibilitatea cu standardele europene și procesul de integrare

Pentru statele aflate în plin proces de aliniere sau integrare europeană (cum sunt România și Republica Moldova), adoptarea unor reglementări care restrâng concurența pe piața serviciilor profesionale reprezintă un regres vizibil, fiind de natură a îngreuna aspirațiile de integrare europeană.

- La nivel european, normele de stabilire uniformă a prețurilor sunt considerate din start **practici anticoncurențiale de tip cartel**, ce intră sub incidența interdicțiilor severe ale art. 101 din Tratatul privind Funcționarea Uniunii Europene (TFUE). Curtea de Justiție a Uniunii Europene (CJUE) a statuat în mod repetat că înțelegerile sau actele normative care fragmentează piețele pe baze naționale sau impun tarife rigide, chiar și cu caracter orientativ, afectează jocul liber al concurenței.
- Pentru România, o astfel de intervenție legislativă restrictivă ar fi reprezentat inclusiv o barieră directă în calea procesului de aderare la OECD programat pentru anul 2026.

Concluzie:

Modificarea art. 73 prin introducerea acelor plafoane procentuale (5%, 3%, 2%) este contraproductivă întrucât în opinia noastră va diminua calitatea procedurilor de administrare/lichidare judiciare, va prejudicia interesele economice ale creditorilor prin scăderea ratelor de recuperare și va vulnerabiliza independența administratorului insolvenței în fața presiunilor externe.

UNPIR își exprimă acordul deplin ca prezentul punct de vedere instituțional să fie utilizat de UAAM în cadrul procesului de consultare publică. Acesta poate fi transmis oficial către Ministerul Justiției din Republica Moldova, Guvern, Parlament, precum și către partenerii internaționali de dezvoltare implicați în reforma sistemului judiciar.

Asigurându-vă de întreaga noastră solidaritate profesională, vă stăm la dispoziție pentru orice alte cooperări de natură tehnică sau legislativă.

Cu aleasă considerație,

Cătălin-Andrei Dascăl

Președinte al Uniunii Naționale a Practicienilor în Insolvență din România

